DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 20 februari 1997 *

I de förenade målen C-88/95, C-102/95 och C-103/95,

angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Juzgado de lo Social de Santiago de Compostela (Spanien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i de vid den nationella domstolen anhängiga målen mellan

Bernardina Martínez Losada,

Manuel Fernández Balado,

José Paredes

och

Instituto Nacional de Empleo (Inem),

Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS),

angående tolkningen av artiklarna 4, 48 och 67 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess

* Rättegångsspråk: spanska.

ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992 (EGT L 136, s. 7) samt av artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden J.C. Moitinho de Almeida samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward (referent), J.-P. Puissochet och M. Wathelet,

generaladvokat: C.O. Lenz,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

med beaktande av de skriftliga yttranden som har inkommit från:

— Bernardina Martínez Losada m. fl., genom advokaterna A. Vázquez Conde, R. Méndez Robleda och B. Mayo Martínez, Orense,

— Spaniens regering, genom generaldirektören A. J. Navarro González med ansvar för juridisk och institutionell EG-samordning, biträdd av M. Bravo-Ferrer Delgado, abogado del Estado, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom M. Patakia och I. Martínez del Peral, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till förhandlingsrapporten,

efter att muntliga yttranden har avgivits vid sammanträdet den 11 juli 1996 av: Bernardina Martínez Losada m. fl., företrädda av A. Vázquez Conde, Spaniens regering, företrädd av L. Pérez de Ayala Becerril, abogado del Estado, i egenskap av ombud, samt kommissionen, företrädd av M. Patakia och I. Martínez del Peral,

och efter att den 12 september 1996 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Juzgado de lo Social de Santiago de Compostela har genom beslut av den 9 mars 1995 (C-88/95) och den 13 mars 1995 (C-102/95 och C-103/95), som inkom till domstolen den 23 mars (C-88/95) och den 31 mars (C-102/95 och C-103/95) samma år, begärt att domstolen enligt artikel 177 i EG-fördraget skall meddela ett förhandsavgörande avseende ett flertal frågor om tolkningen av artiklarna 4, 48 och 67 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6), i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992 (EGT L 136, s. 7) (nedan kallad förordning nr 1408/71) samt av artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget.

2 Dessa frågor har uppkommit i tvister mellan Bernardina Martínez Losada (C-88/95), Manuel Fernández Balado (C-102/95) samt José Paredes (C-103/95) och Instituto Nacional de Empleo (nedan kallat Inem) samt Instituto Nacional de la Seguridad Social angående arbetslöshetsersättning som i enlighet med spansk lag skall utbetalas till förmånstagare som är äldre än 52 år.

3 Enligt artikel 215.3 i den allmänna lagen om social trygghet, i dess kodifierade version enligt kungligt lagdekret nr 1/94 (*BOE* nr 154 av den 29 juni 1994), skall denna ersättning utgå till arbetslösa som under sex år har betalat in avgifter till arbetslöshetsförsäkringen och som uppfyller samtliga villkor, förutom ålder, för att få rätt till ålderspension som bygger på avgiftsplikt inom ramen för det sociala trygghetssystemet.

4 För att få rätt till sådan pension krävs enligt artikel 161 i den allmänna lagen om social trygghet att avgifter skall ha inbetalats under en period av minst femton år, varav inbetalningar skall ha gjorts under minst två av de åtta år som omedelbart föregår det försäkringsfall som ger rätt till förmånen.

5 Det framgår av handlingarna i detta fall att sökandena vid den nationella domstolen har förvärvsarbetat i ett flertal medlemsstater, där de har intjänat rätt till ålderspension.

6 De har däremot aldrig arbetat i Spanien och kan följaktligen inte åberopa att de i egenskap av förvärvsarbetande har fullgjort någon avgiftsperiod med avseende på det spanska sociala trygghetssystemet. Samtliga tre har emellertid i enlighet med spansk lag uppburit arbetslöshetsersättning under sex månader. I Bernardina Martínez Losadas fall avsåg denna ersättning att täcka utgifter för familjeförsörjningen, medan Manuel Fernandéz Balado och José Paredes beviljades ersättning i sin egenskap av återvändande migrerande arbetstagare.

7 Under nämnda sexmånadersperiod, då sökandena vid den nationella domstolen uppbar arbetslöshetsersättning, betalade det enligt spansk lag behöriga förvaltningsorganet in avgifter i sökandenas namn till sjukförsäkrings-och familjebidragssystemen.

8 Genom skrivelser av den 30 juli 1993, den 10 september 1993 och den 26 november 1993 ansökte sökandena vid den nationella domstolen hos Inem om att få uppbära den arbetslöshetsersättning som skall utgå till förmånstagare som är äldre än 52 år. I överensstämmelse med den rapport som hade upprättats för detta ändamål av Instituto Nacional de la Seguridad Social avslogs dessa ansökningar på den grunden att sökandena inte hade fullgjort den minimiavgiftsperiod som fordras för att bli berättigad till ålderspension enligt det spanska sociala trygghetssystemet.

9 Enligt den hänskjutande domstolen framgår det av handlingarna i målet vid den nationella domstolen att Inem, för att bevilja den ifrågavarande arbetslöshetsersättningen, kräver att den arbetstagare som ansöker om denna förmån kan bli berättigad till ålderspension från det spanska sociala trygghetssystemet när han har uppnått erfordrad ålder och att denna ersättning inte utgår om framtida eller aktuell rätt till pension har intjänats i en annan medlemsstat.

10 Sökandena överklagade således till Juzgado de lo Social de Santiago de Compostela som ställer sig tveksam till om artikel 48.1 i förordning nr 1408/71 är tillämplig i föreliggande fall och till hur artikel 67 i samma förordning skall tolkas.

11 Enligt artikel 48.1 är institutionen i medlemsstaten inte skyldig att bevilja rätt till ålderspension om längden av de avgiftsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som institutionen tillämpar inte uppgår till ett år eller om inga avgifter har inbetalats.

12 Artikel 67, som avser arbetslöshetsersättning, lyder enligt följande:

"1. Den behöriga institutionen i en medlemsstat, vars lagstiftning kräver att försäkringsperioder har fullgjorts för att någon skall få, bibehålla eller återfå rätt till förmåner, skall i den utsträckning som behövs beakta försäkrings-eller anställningsperioder som han har fullgjort som anställd enligt en annan medlemsstats lagstiftning som om de vore försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den lagstiftning som denna institution tillämpar, dock under förutsättning att anställningsperioderna skulle ha ansetts som försäkringsperioder om de hade fullgjorts enligt denna lagstiftning.

...

3. ... bestämmelserna i punkt 1 och 2 [skall] gälla under villkor att personen senast har fullgjort

— i fall som avses i punkt 1, försäkringsperioder

...

enligt bestämmelserna i den lagstiftning enligt vilken ansökan om förmåner görs.

..."

13 Den hänskjutande domstolen är tveksam till hur förordning nr 1408/71 skall tillämpas. Den har anfört att Tribunal Supremo i en dom av den 28 februari 1994 fastslog att "den som inte är ansluten till eller betalar in avgifter till det spanska sociala trygghetssystemet, och som således inte omfattas av detta system, har inte heller rätt till förmåner som följer av detta system". Enligt denna domstol innebär artikel 48 i förordning nr 1408/71 att den som ansöker om en förmån under en minimiperiod måste ha varit ansluten till det sociala trygghetssystemet i den stat där denna förmån beviljas.

14 Med hänsyn till dessa omständigheter har den nationella domstolen beslutat att ställa följande frågor till domstolen:

1) "Är den arbetslöshetsersättning som utgår till förmånstagare som är äldre än 52 år i enlighet med artikel 13.2 i lag nr 31/84 av den 2 augusti 1984, i dess lydelse enligt kungligt dekret nr 3/89 av den 31 mars 1989 (numera artikel 215.3 i kungligt lagdekret nr 1/94 av den 20 juni 1994) om godkännande av den kodifierade texten av den allmänna lagen om social trygghet, en arbetslöshetsförmån i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning (EEG) nr 1408/71?" (C-102/95 och C-103/95)

2) "Skall artikel 67.1 i förordning nr 1408/71 i dess gällande lydelse tolkas så, att den behöriga institutionen, i fråga om beviljande av arbetslöshetsersättning till arbetslösa som är äldre än 52 år i enlighet med artikel 215.3 i kungligt lagdekret nr 1/94 av den 20 juni 1994 om godkännande av den kodifierade texten av den allmänna lagen om social trygghet, är skyldig att beakta försäkrings-och anställningsperioder som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, under förutsättning att ålderskraven är uppfyllda och att de avgifter som har betalats in under dessa perioder medför att den berörde är berättigad till ålderspension i en annan medlemsstat än den där den behöriga institutionen är belägen?" (C-88/95, C-102/95 och C-103/95)

3) "Kan dessa perioder beaktas när arbetstagaren är berättigad till ålderspension i en annan medlemsstat, oaktat att denne inte har betalat in avgifter i Spanien eller har betalat in avgifter endast under kortare tid än ett år?" (C-88/95, C-102/95 och C-103/95)

4) "Är det villkor för att få rätt till arbetslöshetsersättning som utgår till arbetslösa som är äldre än 52 år, enligt vilket migrerande arbetstagare måste styrka att de vid erfordrad ålder kommer att ha rätt till ålderspension från det spanska sociala trygghetssystemet och som innebär att migrerande arbetstagare som styrker en sådan rätt i en annan medlemsstat är utestängda från ersättningen i fråga, förenligt med artikel 48.2 och artikel 51 i EG-fördraget?" (C-88/95, C-102/95 och C-103/95)

15 Enligt beslut av domstolens ordförande av den 9 juni 1995 har målen C-88/95, C-102/95 och C-103/95 förenats vad beträffar det muntliga och skriftliga förfarandet samt i fråga om domen.

16 Frågorna kommer att besvaras i följande ordning: den första, den tredje, den andra och slutligen den fjärde frågan.

Den första frågan

17 Den hänskjutande domstolen vill med sin första fråga få klarlagt om den ersättning som enligt den spanska allmänna lagen om social trygghet skall utgå till arbetslösa som är äldre än 52 år utgör en arbetslöshetsförmån i den mening som avses i artikel 4.1 g i förordning nr 1408/71.

18 Enligt denna bestämmelse gäller förordning nr 1408/71 all lagstiftning som berör de grenar av social trygghet som avser "förmåner vid arbetslöshet". Enligt punkt 2 i denna artikel gäller förordningen alla allmänna och särskilda system för social trygghet, oavsett om de bygger på avgiftsplikt eller inte.

19 Enligt artikel 5 i förordningen skall medlemsstaterna, i förklaringar som skall anmälas och offentliggöras enligt artikel 97, närmare ange den lagstiftning och de system som avses i artikel 4.1 och 4.2.

20 För att besvara frågan finns det anledning att påpeka, vilket domstolen gjorde i dom av den 15 juni 1995 i målen C-422/93, C-423/93 och C-424/93, Zabala Erasun m. fl. (REG 1995, s. I-1567), att den spanska regeringen har ändrat den förklaring den lämnade i enlighet med artikel 5 i förordning nr 1408/71, vilket har medfört att ifrågavarande ersättning omfattas. Den spanska regeringen har således uttryckligen medgivit att denna ersättning utgör en arbetslöshetsförmån i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning nr 1408/71.

21 Om en lag eller nationell föreskrift inte har angivits i de förklaringar som avses i artikel 5 i förordning nr 1408/71 innebär det enligt domstolens rättspraxis inte i sig att denna lag eller föreskrift inte omfattas av förordningens tillämpningsområde. Den omständigheten att en medlemsstat i sin förklaring har angivit en lag innebär däremot att de förmåner som beviljas med stöd av denna lag skall anses som sådana sociala trygghetsförmåner som avses i förordning nr 1408/71 (se bland annat dom av den 29 november 1977 i mål 35/77, Beerens, Rec. 1977, s. 2249).

22 Följaktligen kan den första frågan besvaras så, att den ersättning som enligt den spanska allmänna lagen om social trygghet skall utgå till arbetslösa som är äldre än 52 år utgör en arbetslöshetsförmån i den mening som avses i artikel 4.1 i förordning nr 1408/71.

Den tredje frågan

23 Den hänskjutande domstolen vill med sin tredje fråga få klarlagt om artikel 48.1 i förordning nr 1408/71 skall tolkas så, att de försäkrings-och anställningsperioder som har fullgjorts enligt en medlemsstats lagstiftning, och som i denna stat ger rätt till ålderspension, kan beaktas i en annan medlemsstat för att bevilja arbetslöshetsersättning, oaktat att den berörde inte har betalat in några avgifter eller har betalat in avgifter under kortare tid än ett år i den sistnämnda medlemsstaten.

24 Det kan i detta avseende framhållas att artikel 48.1 i förordning nr 1408/71 ingår i kapitel 3 med titeln "Ålderdom och dödsfall (pensioner)" i avdelning III i denna förordning.

25 I dom av den 14 december 1988 i mål 269/87, Ventura (Rec. 1988, s. 6411) fastslog domstolen att då ingen hänvisning till artikel 48 i förordning nr 1408/71 görs i någon av bestämmelserna i kapitel 8 med titeln "Förmåner för pensionärers minderåriga barn och för barn som mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna" i avdelning III, skall denna bestämmelse inte tillämpas på pensioner till barn som har mist en av föräldrarna eller båda föräldrarna.

26 Samma slutsats gäller vad beträffar de arbetslöshetsförmåner som avses i kapitel 6 med titeln "Arbetslöshetsförmåner" i avdelning III, där det inte heller görs någon hänvisning till nämnda artikel 48.

27 Artikel 48 är således inte tillämplig på arbetslöshetsförmåner av det slag som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, vilket innebär att det är artikel 67 i förordning nr 1408/71 som reglerar frågan om huruvida en medlemsstat skall beakta de försäkrings-och anställningsperioder som har fullgjorts av de berörda enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat för att bevilja en arbetslöshetsförmån. Denna bestämmelse är föremål för den andra frågan.

28 Den tredje frågan kan således besvaras så att artikel 48 i förordning nr 1408/71 inte är tillämplig på arbetslöshetsförmåner.

Den andra frågan

29 Den hänskjutande domstolen vill med sin andra fråga få klarlagt om artikel 67 i förordning nr 1408/71 skall tolkas så, att en person som har fullgjort försäkringsperioder i en medlemsstat kan åberopa dessa för att få rätt till arbetslöshetsförmåner i en annan medlemsstat, när personen i fråga inte har förvärvsarbetat i den sistnämnda medlemsstaten, men då avgifter har inbetalats i hans namn till sjukförsäkrings-och familjebidragssystemen av det behöriga organet i fråga om arbetslöshet.

30 Kommissionen anser att i ett fall som det vid den nationella domstolen skall de berörda kunna åberopa perioder under vilka det behöriga spanska organet betalade ut arbetslöshetsersättning och erlade avgifter till sjukförsäkrings-och familjebidragssystemen. Enligt dom av den 12 maj 1989 i mål 388/87, Warmerdam-Steggerda (Rec. 1989, s. 1203) saknar det betydelse att de berörda har betalat in avgifter till en annan gren av social trygghet.

31 Den spanska regeringen anser däremot att eftersom sökandena aldrig har varit anslutna till det spanska sociala trygghetssystemet och aldrig själva har betalat in avgifter till detta system, uppfyller de inte villkoret i artikel 67.3 för att få åberopa försäkrings-och anställningsperioder som har fullgjorts i andra medlemsstater.

32 Enligt denna regering är det förenligt med artikel 67 i förordning nr 1408/71 och artiklarna 48.2 och 51 i fördraget att kräva att sökandena i målet vid den nationella domstolen skall ha betalat in åtminstone en avgift i eget namn till det spanska sociala trygghetssystemet och att den sista avgiftsperioden skall ha fullgjorts i denna medlemsstat. Det kan nämligen inte godtas att vilken arbetstagare som helst som har fyllt 52 år och har rätt till pension enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat kan bege sig till Spanien och där erhålla arbetslöshetsersättning utan att någonsin ha betalat in avgifter till det spanska sociala trygghetssystemet.

33 Det kan i detta avseende påpekas att artikel 51 i fördraget ger uttryck för principen om sammanläggning av alla perioder som beaktas enligt lagstiftningen i de olika länderna samt principen om export av förmåner, utan att begreppet "försäkringsperioder" för den skull definieras.

34 Försäkringsperioder definieras i artikel 1 r i förordning nr 1408/71 som "avgiftsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare definierade eller erkända som försäkringsperioder i den lagstiftning enligt vilken de har fullgjorts eller anses vara fullgjorda och alla andra perioder som behandlas som sådana när de enligt denna lagstiftning betraktas som likvärdiga med försäkringsperioder".

35 Det framgår av ovan nämnda dom i mål Warmerdam-Steggerda, punkterna 10, 17 och 19, att det i förordning nr 1408/71 inte fastställs villkor för hur anställnings- och försäkringsperioder skall fullgöras. Dessa villkor fastställs uteslutande i lagstiftningen i den medlemsstat där förmånerna har begärts.

36 Följaktligen har en medlemsstat rätt att som villkor för att bevilja en arbetslöshetsförmån kräva att den berörde dessförinnan skall ha fullgjort perioder som kan betecknas som "försäkringsperioder" eller "anställningsperioder" enligt den där gällande lagstiftningen.

37 Det ankommer således på den hänskjutande domstolen att avgöra om de perioder under vilka det behöriga spanska organet betalade in avgifter till sjukförsäkrings-och familjebidragssystemen i sökandenas namn, utgör försäkringsperioder enligt nationell lagstiftning.

38 Den andra frågan kan således besvaras så, att det ankommer på den nationella domstolen att bedöma om villkoret i artikel 67.3 i förordning nr 1408/71, enligt vilket en person som har fullgjort försäkringsperioder i en annan medlemsstat endast kan åberopa dessa perioder för att få rätt till en arbetslöshetsförmån i den berörda medlemsstaten om han dessförinnan har fullgjort försäkringsperioder där i enlighet med denna medlemsstats lagstiftning, är uppfyllt när personen i fråga aldrig har förvärvsarbetat i den berörda medlemsstaten men då avgifter har inbetalats i hans namn till sjukförsäkrings-och familjebidragssystemen av det behöriga organet i fråga om arbetslöshet.

Den fjärde frågan

39 Den fjärde frågan uppkommer endast för det fall den hänskjutande domstolen anser att de perioder under vilka det behöriga spanska organet har betalat in avgifter till sjukförsäkrings-och familjebidragssystemen i sökandenas namn utgör försäkringsperioder enligt nationell rätt.

40 Mot bakgrund av att den ersättning som utgår till förmånstagare som är äldre än 52 år skall betecknas som "förmån vid arbetslöshet" och inte som "förmån vid ålderspension", skall det villkor som uppställs i den spanska lagstiftningen för beviljande av denna ersättning förstås så, att det inte krävs att den berörde har rätt till en ålderspension som sådan, utan att han under en period av femton år har betalat in avgifter för ålderspension.

41 Det kan för övrigt påpekas att den spanska regeringen i sitt skriftliga yttrande till domstolen uttryckligen har medgivit att det inte krävs att den berörde har betalat in avgifter för ålderspension till det spanska sociala trygghetssystemet under den erfordrade perioden för att få rätt till denna ersättning. Enligt regeringen räcker det nämligen att de berörda har betalat in avgifter till en annan medlemsstats sociala trygghetssystem under femton år eller att de under samma period har betalat in avgifter delvis till det spanska systemet, delvis till systemet i en annan medlemsstat.

42 Mot denna bakgrund bör den fjärde frågan förstås så, att den avser att få klarlagt om artiklarna 48 och 51 i fördraget utgör hinder för att det i nationell lagstiftning krävs att den berörde under femton år skall ha betalat in avgifter till ett system för ålderspension i en eller flera medlemsstater för att beviljas en sådan arbetslöshetsersättning som utgår till förmånstagare som är äldre än 52 år.

43 Det är i detta avseende fast rättspraxis att medlemsstaterna är behöriga att fastställa villkoren för att bevilja sociala trygghetsförmåner — även om det innebär att villkoren blir strängare — förutsatt att de fastställda villkoren inte medför uppenbar eller dold diskriminering mellan arbetstagare från gemenskapens medlemsstater (dom av den 24 september 1994 i mål C-12/93, Drake, Rec. 1994, s. I-4337, punkt 27).

44 Den fjärde frågan kan således besvaras så, att varken artiklarna 48 och 51 i fördraget eller förordning nr 1408/71 utgör hinder för att det i nationell lagstiftning krävs att den berörde skall ha betalat in avgifter under femton år till ett system för ålderspension i en eller flera medlemsstater för att beviljas arbetslöshetsersättning som utgår till förmånstagare som är äldre än 52 år.

Rättegångskostnader

45 De kostnader som har förorsakats den spanska regeringen och Europeiska gemenskapernas kommission, vilka har inkommit med yttranden till domstolen, är inte ersättningsgilla. Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

— angående de frågor som genom beslut av den 9 och 13 mars 1995 förts vidare av Juzgado de lo Social de Santiago de Compostela — följande dom:

1) Den ersättning som enligt den spanska allmänna lagen om social trygghet skall utgå till arbetslösa som är äldre än 52 år utgör en arbetslöshetsförmån i den mening som avses i artikel 4.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983, i dess ändrade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992.

2) Artikel 48 i ovan nämnda förordning är inte tillämplig på arbetslöshetsförmåner.

3) **Det ankommer på den nationella domstolen att bedöma om villkoret i artikel 67.3 i ovan nämnda förordning, enligt vilket en person som har fullgjort försäkringsperioder i en annan medlemsstat endast kan åberopa dessa perioder för att få rätt till en arbetslöshetsförmån i den berörda medlemsstaten om han dessförinnan har fullgjort försäkringsperioder där i enlighet med denna medlemsstats lagstiftning, är uppfyllt när personen i fråga aldrig har förvärvsarbetat i den berörda medlemsstaten, men då avgifter har inbetalats i hans namn till sjukförsäkrings-och familjebidragssystemen av det behöriga organet i fråga om arbetslöshet.**

4) **Varken artiklarna 48 och 51 i fördraget eller ovan nämnda förordning utgör hinder för att det i nationell lagstiftning krävs att den berörde skall ha betalat in avgifter under femton år till ett system för ålderspension i en eller flera medlemsstater för att beviljas arbetslöshetsersättning som utgår till förmånstagare som är äldre än 52 år.**

Moitinho de Almeida Gulmann Edward

Puissochet Wathelet

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 februari 1997.

R. Grass

Justitiesekreterare

J.C. Moitinho de Almeida

Ordförande på femte avdelningen